

TRI PJESME

Emilija Kalajžić

I

Prepoznala sam se u jednoj
niti svemira.

Lišće se smiješi u granama,
za koga toliko igre?

Odakle ova duboka bol
od koje ne mogu disati,
ruke je moje osjećaju.

Desi mi se — u samoći
spajam svoje kosti s tvojima
ništa se ne mijenja u meni,
u tebi,
nemoćna sam
među zidovima ništa neću stvoriti.

Duše su nam puste
skućene u prostranstvima.

Htjela bih probuditi u tijelima vječnost
i Ljubav Tvoju
svjetlost čistu
teških dana.

II

Nema nade,
postoji samo želja
i ti me pitaš: kamo ćemo?
za nas nema nigdje mjesta,
na vrhuncima sunce,
na obali pred nama i školjke se zatvaraju.

III

Hoće li se danas netko zaustaviti?
Danima prolazimo jedni pored drugih,
a tako smo daleki,
nepoznati.